

Štúdio L+S

Štúdio L+S

Štúdio L+S vzniklo v roku 1982 pod názvom Štúdio S ako umelecká scéna Slovkoncertu, na čo poukazuje aj písmeno „S“ v názve divadla. Umelecká agentúra Slovkoncert bola založená ešte v roku 1969 ako štátna inštitúcia, ktorá sa zaoberala organizovaním hudobného života na Slovensku. Bola organizátorom hudobných festivalov a koncertov najmä vážnej a populárnej hudby. Štúdio S vzniklo ako agentážne divadlo bez stáleho hereckého súboru a režiséra a hercov angažovali iba na konkrétne predstavenia. Od začiatku fungovania divadlo pozývalo hosťovať popredné domáce, ale i zahraničné súbory. Prvým riaditeľom divadla sa stal Štefan Ladižinský a pôsobil vo funkcii do roku 1989, kedy ho vystriedal Milan Lasica.

Milan Lasica

V roku 1999 bolo Štúdio S, ako organizačná zložka Bratislavského štátneho kultúrneho centra – Slovkoncertu, rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave zrušené a zároveň v tom istom roku bolo ako prvé divadlo privatizované a získalo nový názov Štúdio L+S. Od začiatku fungovania štúdia je jeho domovskou scénou budova Hotela Tatra. Na základe projektu prestavby divadelného priestoru z roku 1977 je divadelná sála riešená do osemuholníkového tvaru s možnosťou variabilného riešenia vzťahu javisko – hľadisko. Kapacita hľadiska je 200 divákov a divadlo disponuje kompletným vybavením priestorov pre návštevníkov aj pre účinkujúcich. Priestorová variabilita umožňuje niekoľko variantov usporiadania sedadiel – aréna, amfiteáter, vysunuté javisko či tradičné usporiadanie sedadiel čelne k javisku.

Dvojica

Milan Lasica a Július Satinský

Už počas štúdia na Vysokej škole múzických umení v Bratislave dvojica začala spolupracovať a od roku 1959 sa postupne začali angažovať na kabaretnej scéne v kabarete Tatra revue a neskôr v Divadle na korze so svojimi autorskými rozhovormi. V 60. rokoch medzi ich prvé kabaretné hry patrili *Večer pre dvoch* (1966) a *Nečakanie na Godota* (1968), ktoré boli ich reakciou na vstup vojsk Varšavskej zmluvy do Československej socialistickej republiky. Vo februári 1968 dvojica odpremiérovala hru *Soirée*, v ktorej sa snažili upriamiť pozornosť na slovenskú mentalitu a prostredníctvom ironie a absurdnosti poukazovali na negatívne ľudské vlastnosti (pretváрка, pokrytectvo či faloš), ale nepriamo kritizovali tiež politický systém. Už v roku 1970 sa však kvôli nevhodnému politickému smerovaniu hercov a hier schýľovalo k zatvoreniu Divadla na korze, čo sa napokon v roku 1971 po troch divadelných sezónach stalo realitou. V tom istom roku bola zakázaná

divadelná činnosť aj dvojici Lasica a Satinský, ktorí preto začali pôsobiť na Morave v kabaretnom divadle Večerní Brno. Od roku 1972 však už nemohli vystupovať ani v Čechách ani na Morave a preto nútene začali účinkovať v spevohre na Novej scéne v Bratislave a neskôr aj v činohre.

Od roku 1982, od vzniku Štúdia S, začali opäť naplno fungovať ako komediálna dvojica. Postupne začali uvádzať na pódium divadla svoje autorské predstavenia *Nikto nie je za dverami* (1982), *Deň radosti* (1986), *Jubileum* (1990) či *Náš priateľ René* (1991).

Bulletin k predstaveniu *Nikto nie je za dverami*

Bulletin k predstaveniu *Deň radosti*

Dielo Lasicu a Satinského boli a sú žánrovo odlišné, no spájali ich vždy nezameniteľný humor, dej založený na bežnom rozhovore obyčajných ľudí, spájanie slov a hra s ich významom. Ich predstavenia boli plné nečakaných zvrátov a reakcií a často sa text hry menil priamo na javisku vďaka brilantnej improvizovanosti oboch hercov. Komickosť dosahovali často tým, že ironicky posúdili banálne životné situácie do sféry absurdnosti. Ich hra bola charakteristická striedaním prvkov očakávania a následného sklamaní a teda právom boli a stále sú označovaní ako majstri paradoxných spojení. Ich odlišný prístup k divadlu a živý kontakt s divákom bolo to, čo ich najviac odlišovalo od vtedajšej divadelnej metodológie.

„Na to bol macher najmä Julo, on mal odjakživa dar okamžitej improvizácie, jemu často napadali neskutočné veci – a trvá to dodnes – na ktoré by som ja nikdy neprišiel. Veci, ktoré sú vo svojej podstate veľmi poetické najmä tým, že nie sú, takpovediac, celkom normálne.“ (Milan Lasica v rozhovore s Petrom Uličným o Júliusovi Satinskom, Bulletin Štúdia L+S, 1/2000)

MILAN LASICA A JÚLIUS SATINSKÝ

NÁŠ PRIATEĽ RENÉ

Voľne podľa Jozefa Ignáca Bajzu

*Réžia a hudba: Jaroslav Filip
Scéna a kostýmy: Mária Hufnahl*

*Činokajó: Milan Lasica
Július Satinský*

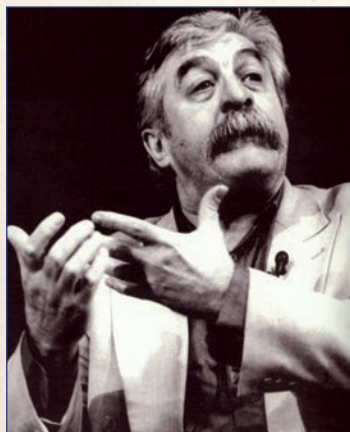
Monumentálna historická freska z prestávkou.

*Pôvodný termín premiéry: 11. január 1980
Skutočný termín premiéry: 8. november 1991*

Bulletin k predstaveniu Jubileum

Bulletin k predstaveniu Náš priateľ René

Július Satinský

Milan Lasica a Július Satinský

*„Zdal sa mi akýsi chorľavý a okúňavý. Typický produkt slovenského veľkomesta. Pôbil na mňa dojemom, že mu treba okamžite pomôcť. Až neskôr som prišiel na to, že je to jeho geniálne mimikry určené na odchyt pekných žien. Vošiel do kaviarne, sadol si do kúta a hneď sa ho dievčatá chodili pýtať, či sa mu niečo stalo. O mňa – zdravého suveréna – filozofa – dievčatá ani len nezakopli!“
(Július Satinský v rozhovore s Petrom Uličným o Milanovi Lasicovi, Bulletin Štúdia L+S, 1/2000)*

Autorské predstavenia úspešnej dvojice Lasica a Satinský boli doplnené aj o inscenácie mimobratislavských divadiel, českých a iných zahraničných súborov, mnohých jednotlivcov, ale aj mladých slovenských divadelných súborov. V sezóne 1990/1991 začalo Štúdio S aktívne spolupracovať s Divadlom Korzo '90 a opätovne aj s Radošinským naivným divadlom. Z uvedených spoluprác vznikli nové tituly: Slavomír Mrožek – Veľvyslanec (Štúdio S a Divadlo Korzo '90, réžia Milan Lasica); Milan Lasica, Július Satinský, Stanislav Šteпка – *Kam na to chodíme* (Štúdio S a Radošinské naivné divadlo, réžia Juraj Nvota) a Stanislav Šteпка – *Dohoda možná* (Štúdio S a Radošinské naivné divadlo, réžia Milan Lasica). V spolupráci s Divadlom Astorka bola naštudovaná hra *Cyrano*, v ktorej uvádzaní sa so Štúdiom S mesačne striedali a premiéru mala 3. decembra 1993. V koprodukcii s Činohrou Slovenského národného divadla mala premiéru 29. januára 1994 inscenácia *Pozor na Leona!* v réžii Emila Horvátha.

Bulletin k predstaveniu Kam na to chodíme

Štúdio S poskytovalo priestor aj mnohým iným kultúrno-spoločenským akciám. V roku 1991 bol odohraný jubilejný koncert pri príležitosti 30. výročia Tradicionálu. V roku 1992 sa v Štúdiu S konal festival *Istropolitana*, ktorý organizovala Vysoká škola múzických umení. Hrali sa mnohé benefičné predstavenia (napr. pre darcov krvi), predstavenia pre deti a divadlo ponúkalo svoje priestory aj na prenájom (nahrávanie televízneho *Večera Milana Markoviča* či programu *Čo dokáže ulica*). Štúdio S disponovalo aj nahrávacím štúdiom, ktoré poskytovalo iným divadlám alebo na komerčné účely (napr. nahrávanie rozhlasového kabaretu *Apropo*).

Pravidelne sa vo foyeri divadla usporadúvali rôzne výstavy slovenských výtvarníkov pod umeleckým dohľadom doc. Bohumíra Bachratého.

Práve v Štúdiu S možno hľadať korene dodnes organizovaného *Festivalu českých divadiel* (1. ročník bol organizovaný v roku 1993), ktorý bol výsledkom spolupráce rôznych malých českých divadiel a avantgardných súborov so Štúdiom S.

Bulletin k predstaveniu Pozor na Leona!

ISTROPOLIS a STUDIO
umelecké a kongresové centrum

uvádzajú

Milan Lasica & Július Satinský & Stanislav Šteпка

KAM NA TO CHODÍME

Vcelku dobre pripravený improvizovaný večer na tému
národný a náhodný hrdina

Hudba Jaroslav Filip
a Ján Melkovič
Texty piesní Milan Lasica
a Stanislav Šteпка
Scéna a kostýmy Peter Čanecký
Réžia Juraj Nvota
Účinkujú:
Milan Lasica, Július Satinský,
Jaroslav Filip, Katarína Kolníková,
Stanislav Šteпка, Ján Melkovič,
Pavel Schwarz, Mária Drozdová,
Milan Šago, Vladimír Svitek,
Ján Krchňavý

 Premiéra: 28. marca 1991 o siedmej večer na sôbne
Budelinského národného divadla, Škútnyho ul. 5
a v Štúdiu S 17. apríla 1991 o pol šiestej večer.

 Programový bulletin & predstavenie Kam na to chodíme oslavil Stanislav Šteпка.
Foto Josef Šlihaň. Design © JMB 91
Vydala Art Agency s. Theatropia Bratislava.

NEIL SIMON

POZOR NA LEONA!

ČINOHRA SND MALÁ SCÉNA

STUDIO

NEIL SIMON

POZOR NA LEONA!

Úspešný komorný muzikál Neila Simona
They're Playing Our Song

MINISTER KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Milan KŔAŽKO

Bratislava 24. novembra 1998
Číslo: MK - 1862/1998 - 1

ŠTÚDIO S
Milan Lasic, a.
riaditeľ
Nám. 1. mája 5
Bratislava

Vec: udelenie štatútu festivalu

Ministerstvo kultúry SR udeľuje štatút festivalu, pre divadelnú prehliadku "České divadlo 98" v Štúdiu S, Bratislava, ktorá sa pravidelne každoročne usporadúva v mesiaci november.

S pozdravom

Udelenie štatútu festivalu České divadlo '98

Štúdio S sa zúčastňovalo a zúčastňuje mnohých zájazdov so svojimi predstaveniami na území Slovenska, ale aj za hranicami.

Štúdio S ponúkalo priestor aj pre mladých umelcov. Tak vznikla spolupráca s mladou umeleckou skupinou Jána Kopytu, ktorá našla pochopenie u Milana Lasicu a Júliusa Satinského. Skupina uvádzala vlastné autorské programy, ktoré sa dostali aj do repertoáru Štúdia S (*Kopyto Street*, *Od mítingu k mítingu*) a okrem toho účinkovala aj v programoch Lasicu a Satinského. Rovnako dostala v roku 1993 priestor i známa slovenská dvojica Noga – Skrúcaný.

V 10. sezóne svojej existencie, ktorá začala v septembri 1991, mali premiéru aj dva hudobné programy – *The Beatles* v Štúdiu S (uviedol Miroslav Žbirka) a *Blízke stretnutia II.* (uviedol Peter Michalica). V uvedenej sezóne vznikla aj dlhodobá spolupráca s Francúzskym inštitútom v Bratislave a Štúdio S tak uviedlo dva francúzske súbory – *Des Clowns* (pantomíma) a divadlo jedného herca J. Bonnaffé. V roku 1991 v štúdiu hostovalo divadlo TOF Theatre z Belgicka.

Pravidelnými hosťami v Štúdiu S boli brnianske Divadlo Bolka Polívky (s predstaveniami *Don Quijote*, *Trosečník*, *Šašek a královna*, *Maratón*), pražské Divadlo bez zábradlí, či legendarne Divadlo Semafor, ktorých predstavenia boli vždy beznádejne vypredané a boli veľkým finančným prínosom pre divadlo.

STUDIO S
U V Á D Z A

Festival

České
divadlo
1997

29. 10. – 13. 11. 1997

Festival
sa koná
pod záštitou
Veľvyslanectva
Českej republiky
a primátora
hlavného mesta SR
Bratislavy

HLAVNÝ SPONZOR

ČSOB

Štúdio L+S pokračuje v stopách Štúdia S a naďalej spolupracuje s rôznymi českými divadlami (Divadlo Bolka Polívky, pražské Studio DVA, Divadlo Jára Cimrmana, Divadlo bez zábradlí) a rovnako v týchto, ale aj iných slovenských a českých divadlách aj hostuje. Štúdio L+S poskytuje priestor aj rôznym hudobným koncertom či zábavným reláciám a predstaveniam, ktoré poznáme z televíznych obrazoviek (koncert skupiny Fragile, Simy Martausovej, americkej speváčky Kim Davis, jazzovej kapely Robert Balzar Trio, Lenky Filipovej či Heleny Vondráčkovej, Mariána Vargu či Moyzesovho kvarteta; predstavenia televíznych relácií *Partička* či *Sedem s r.o.*). Repertoár divadla v súčasnosti predstavuje niekoľko divadelných titulov súčasných slovenských, ale aj svetových autorov.

Martina Slúková, Tereza Olhová

Inak sa mám fajn

(ako dve tridsiatničky ku šťastiu prišli)

STUDIO
Lasica & Satinský

Réžia: Dodo Gombár

Účinkujú: Dominika Kavaschová,
Zuzana Porubjaková, Daniel Žulčák

Premiéra: 29. 9. 2017 www.studios.sk

Bulletin k predstaveniu Inak sa mám fajn

STUDIO
Lasica & Satinský

GER THIJIS

STARÍ MAJSTRI

RÉŽIA:
JURAJ NVOŤA

FILIP RICHARD

PREKLAD: MIROSLAVA ČIBENKOVÁ
SCÉNA: TOMAŠ RUSÍN
KOSTÝMY: ZUZANA JTEFANKOVÁ - RUSÍNOVÁ
HUDBA: SÍJA MICHALIDESOVÁ
ÚČINKUJÚ:
MILAN LASICA, MARTIN HUBA
SÍJA MICHALIDESOVÁ
PREMIÉRA: 29.10.2016

Bulletin k predstaveniu Starí majstri

Zdroje fotografií a dokumentov:

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Štátny archív v Bratislave, Štúdio S
Štúdio L+S

